

Norka Machiedo Mladinić

TRAGOM NAJVEĆE PREDRATNE PRIVATNE ZBIRKE UMJETNINA U DALMACIJI

Na kraju splitske obale, u nekadašnjoj kući obitelji Tartaglia, na nadograđenom trećem katu, nalazila se u razdoblju između dva svjetska rata najveća zbirka umjetnina u Dalmaciji.

Njen vlasnik dr Ivo Tartaglia (1880—1949), već kao student prava bio je veliki poklonik umjetnosti. Rano je pokazao svoju zrelost i dobro poznavanje likovne umjetnosti i književnosti. Čitao je nova djela, posjećivao izložbe i kazališne predstave ne samo da bi se upoznao djelima već da bi o njima pisao i obavijestio javnost. Njegova naklonost prema lijepoj riječi i likovnim djelima s vremenom je sazrijevala i našla nove mogućnosti iskazivanja.

Nakon završenog studija prava u Zagrebu, Beču i Grazu te položenog doktorata (1903) vraća se u svoj rodni grad, a prijatelji iz studentskih dana, umjetnici i mislioci, s radošću ga prihvataju u svoju sredinu. Sastaju se svakodnevno, raspravljaju i planiraju, a Tartaglia će biti suorganizator svakog kulturnog događaja tadašnjeg Splita.

»Današnje generacije su rezultat probuđene i pobunjene Dalmacije« — napisat će Tartaglia 1909. povodom Prve dalmatinske umjetničke izložbe u Splitu. Tom prilikom bila su izložena djela starijih i već poznatih umjetnika, kao što su Rendić, Bukovac, Medović, Vidović, Rački, ali i djela mlađih koji su mnogo obećavali, kao što je Meštrović »umjetnički Titan, koji još nije dosegao svoj vrhunac«, »daroviti« Rosandić, »samouki« Uvodić i »najveće iznenadjenje izložbe« Dešković. Tartaglia je član pripremnog odbora izložbe, zalaže se da se izloži što više djela, bodri umjetnike, tumači njihovo stvaralaštvo, istovremeno umjetnost ga sve više prožima, i ona postaje dio njegovog bića. Ljubitelj umjetnosti postaje sakupljač.

Već u 22. godini Tartaglia je kupio svoju prvu sliku. Bio je to diptih Mirka Račkog »Dobra i zla žena«. Na pitanje kako je započeo stvarati svoju zbirku odgovarao je: »Bio sam mlad advokat. Kupio sam sliku uz mjesecnu otplatu od 20 kruna. Veoma sam joj se radovao. Ostalo je došlo samo od sebe. Najprije sam kupovao slike mlađih umjetnika. Kasnije, kada su mi prilike dozvolile, kupovao sam i starije slike...« Rukovodio se željom da pomogne mlađim umjetnicima i da njihova djela ostanu u Splitu, a kupujući starije slike i predmete umjetničke vrijednosti, želio je sačuvati dokaze bogate prošlosti grada. Tako je nastala zbirka umjetnina kojom se vlasnik s pravom ponosio.

Nije to bila galerija u klasičnom smislu, već stan od jedanaest soba, gdje se živjelo okruženo umjetnošću.

U dugačkom hodniku su sa zida u polumraku gledale madone izduženog lika u sjajnom ornatu, Krist i drugi sveci sa šezdesetak ikona iz kasnog bizantinskog razdoblja. Neke od njih bile su naslikane u dalekom XIII stoljeću.

Biblioteka je bila velika ugodna prostorija na uglu kuće, koja je završavala malim balkonom s kojeg se prostirao pogled na obalu i luku, a gotovo izazivački tik pred vama nalazila se Bajamontijeva fontana, kao da još uvijek prijeti narodnjacima. S desne strane dopirali su otkucaji sata sa zvonika crkve svetog Frane. Čitav ugodaj biblioteke nukao je na razgovor. Na velikom tamnom platnu držeći ljudsku lubanju u ruci meditirao je Benkovićev »Sv. Pavao«. Među prozorima visio je razapet na drvenom križu Meštrovićev brončani Krist. Na visokim postamentima, kao čuvari ulaza u radnu sobu, nalazila se glava Marka Marulića i brončana maketa Grgura Ninskog. U uglu sobe bio je spinet, kao da je na trenutak utišao svoj sitni metalni zvuk, a rimska uljanica i dvanaestak mјedenih i srebrnih fiorentina raznih veličina činilo se kao da će upaliti svjetla minulih stoljeća. Cijelom prostorijom dominirao je najveći od pet bibliotečnih ormara koji je zauzimao čitav zid ove velike sobe. Biblioteka je imala 12.000 knjiga. Među njima nalazile su se inkunabule, primjeri iz djetinjstva tiskarstva, sabrana djela naše i strane književnosti na talijanskom, francuskom i njemačkom jeziku, brojne monografije iz likovne umjetnosti, grafičke mape, rukopisne zbirke, uvezana godišta novina i časopisa. Lako je bilo naći traženu knjigu jer su sve bile katalogizirane na karticama.

U blagovaoni su se nalazila djela: Vidovićeva »Mrtva priroda«, »Ženski portret« majstora Vlahe Bukovca, Meštrovićev reljef »Bijedna Mara« smješten nad kaminom, zatim »Na terasi« i »Vrijes« Celestina Medovića, Uvodićev »Pejsaž Trogira«, Mirkovićev »Angelus« i »Pobjeda«, litografija »Adagio« Ljube Babića, Deškovićev »Pas« i skulptura »Djevojčica«. Najvrednije djelo u toj prostoriji bila je »Bogorodica sa Isusom i sv. Ivanom« rad nepoznatog autora iz XVII stoljeća, slika kojom se domaćin ponosio. Nisu mogle proći nezapažene ni kineske i japanske vase, predmeti od srebra istačane obrade, fini porculan ili vrijedna engleska i francuska keramika.

Plavi salon je od blagovaonice bio odijeljen samo zavjesama od barsuna. Oko okruglog stolića nalazile su se foteljice u empire stilu. U kontrastu s crnim stupićima vitkih fotelja sjajio se plavi damast naslona. Ispod staklene površine stolića nazirao se fini vez na tilu, a ukusni jastuk i zavjese rukom vezene stapale su se u jednu cjelinu. Pozornost je u toj sobi privlačila velika srebrenica, bogata sadržajem. U njoj je bio izložen francuski servis za 24 osobe što ga je maršal Marmont upotrebljavao za vrijeme svog boravka u Dalmaciji, zatim zbirka medalja i odlikovanja domaćina, predmeti od bjelokosti i figurine majsenskog porculana. Na zidu iz ovalnog okvira gledala je »Sv. Magdalena« i »Sveta obitelj«, slike nepoznatih autora. Tu su se još nalazila djela »Mrtva priroda« Marina Tartaglie, »Glava« Cate Dujšin, »Glava dječaka« Vjekoslava Paraća i »Pas u iščekivanju« Branka Deškovića. U uglovima sobe na crnim posta-

mentima stajale su biste Lava Tolstoja i Ive Tartaglie, djela Ivana Meštrovića.

Soba za muziciranje bila je nešto manja prostorija. Tu se nalazio pianino, kutna garnitura, velika zidna biblioteka i mnogo slika: veliki uljeni portret Eleonore Tartaglia od Scheiderke, crtež domaćina Virgila Meneghella Dinčića, Vidovićeve »Sfinga«, »Barka« i »Split« Uvodićeva »Hvarska luka«, pastel Uzelca »Zamišljena«, »Pejsaži« Šeremeta slike Tomerlina, Joba, Tolićev akvarel i druge.

U sobi na kraju stana, nazvanoj stari salon, nalazila se: salonska garnitura, sekreter u mletačkom baroku, ugaona srebrenica, kao i ostali predmeti pripadali su dalekim prošlim stoljećima. U srebrenicama i na zidu nalazila se zbirka starog oružja: mačevi u skupocjenim srebrnim koricama i pištolji sedefastih drški. I slike na zidovima odgovarale su onom dobu. Bila su to uglavnom djela nepoznatih majstora.

Dnevna soba, spavaća i soba za goste bile su također pune vrijednih djela.

Spomenula sam samo neke slike i kipove. Popis bi bio vrlo dugačak i, pretpostavljam, zanimljiv samo galeristima. Ipak, nabrojimo još neka! U stanu je bilo desetak platna Emanuela Vidovića, njegovi »Brodovi pod snijegom«, »Predgrađe«, »Suton«. Uvodićevi »Ribari«, »Sv. Nikola«, »Groblje Trogira«, »Na Matejuški« i vesele karikature. Znalački poredana nalazila su se djela Marina Tartaglie, Cate Dujšin, Vladimira Kirina, Vladimira Varlaja, Milana Tolića, Ignjata Joba, Ive Markovića, Tomislava Krizmana, Ljube Babića, Antuna Zuppe i ostalih. Među kipovima isticala su se djela Ivana Meštrovića. Bila su tu i djela Roberta Frangeša, Antuna Augustinčića, Angelia Radovanija, Ivana Rendića i Tome Rosandića, te više djela Branka Duškovića.

Među osamdesetak djela nepoznatih autora Giuseppe Fiosco, povjesničar umjetnosti iz Padove, koji je boravio duže vrijeme u Splitu i proучavao platna ove zbirke, pripisao je neka djela Tizianu, Dolciju, Tintorettru, te učenicima Rafaela, firentinskoj, bolonjskoj i venecijanskoj školi.

Tartaglia nije inzistirao na dokazivanju autora jer mu je drugo bilo važnije: sva ta djela i predmeti, namještaj, lampe, zrcala, govorili su o nekadašnjoj burnoj i slavnoj prošlosti Splita. Možda je ona rimska uljanica rasvjetljavala svojom slabom svjetlošću jednu od odaja Dioklejanove palače, a sasvim sigurno su fiorentine i drugi srebrni svjećnjaci osvjetljivali saline brojnih patričijskih porodica starog Splita, odakle su i fotelje, komoda, zrcala i srebrenice. Kolike tajne su čuvali sekreteri, naročito posebni tajni pretinci? Tko je upotrebljavao oružje i u koje svrhe? Koji su kapetani na ponosnim jedrenjacima, iz kojih sve dalekih zemalja donosili u Split vase, kaleže, svjećnjake, zdjele? Tko se molio pred onim ikonama? Svi ovi predmeti govorili su svojim autentičnim načinom o rimskom, bizantinskom, mletačkom i austrijskom periodu Dalmacije, o usponima i padovima grada.

Kao gradonačelnik pomicao je kako bi bilo nužno osnovati umjetničku galeriju da bi vrijedna djela bila dostupna svima. Počeo je na toj zamisli raditi. Sa svake izložbe otkupio je poneko djelo i slagao u spremište općinske zgrade, a koncem 1931, svih trideset prostorija do tada stambene zgrade na Lovretu bilo je spremno da svoje blago prezentira javnosti.

U lipnju 1947. godine Ivo Tartaglio piše svoju posljednju volju, gdje opet najveću pozornost posvećuje svojoj zbirci umjetnina. U oporuci možemo pročitati: »Svoju zbirku umjetnina, to jest sva djela likovne umjetnosti bez obzira na granu kojoj pripadaju, na materijal iz kojega su izrađena i na mjesto na kojem se nalaze, kao i umjetničke i grafičke mape, ostavljam svom rodnom gradu Splitu. Cjelokupnu svoju knjižnicu ostavljam Gradskoj biblioteci u Splitu«. Ipak postavlja jedan uvjet: da se formira posebno odjeljenje u već postojećoj takvoj zbirci galerije koje će nositi njegovo ime, isto tako i u biblioteci.

Danas se gotovo sva umjetnička djela ove zbirke nalaze u Galeriji umjetnina u Splitu: predmeti, namještaj i zbirka medalja u Muzeju grada Splita, a knjige i rukopisne zbirke u Naučnoj biblioteci u Splitu, dok se nekim predmetima zameo trag.

B I L J E Š K E :

Korišteni dokumenti:

- Prilog polici osiguranja, 1933.
- Revers Galerije umjetnina u Splitu, 1943.
- Oporuka I. Tartaglie, 1947.

LITERATURA:

- Tartaglia, Ivo: Prva dalmatinska umjetnička izložba u Splitu SAVREMENIK 1909. str. 8.
- Radica, Branko: Novi Split, 1930.
- Tartaglia, Oskar: Portret I. Tartaglie, NOVI LIST Split 1921, br. 256.
- Paal, Job: Posjet jednom privačnom muzeju u Splitu HRVATSKI GLASNIK, br. 235. Split, 9. X 1940.
- Narodna enciklopedija, 1928.
- Otvaranje Galerije umjetnina Primorske Banovine NOVO DOBA, Split 1931. 1. XII.
- Leksikografski zavod, Zagreb — bibliografski podaci, Ivo Tartaglia.
- Jurišić, Šime: Iz nove povijesti Splita (u štampi) — popis članaka Ive Tartaglie.

UMJETNIČKA DJELA IZ ZBIRKE dr. IVE TARTAGLIE Djelomični popis djela nabavljenih do 1933.

AUGUSTINČIĆ		BUON B.	Motiv iz grada,
A.	Torso, bronza	BURIĆ N.	radirung
BIBIĆ P.	Sv. Jere, kolor radi-	BECIĆ	Pejsaž, ulje
	rung		Portret Iva Cipica,
BIBIĆ P.	Loggia Trogir, kolor	BECIĆ	crtež ugljen
	radirung		Pejsaž, ulje
BORMANN E.	Sv. Nikola (Split),	BUKOVAC V.	Portret, ulje
	drvorez	BUŽAN J.	Glava, ulje
BABIĆ LJ.	Agovanje, crtež —	BUŽAN J.	Ležeća ciganka,
	— ugljen		pastel
BABIĆ LJ.	Portret, crtež —	BRANJIŠ	Glava, gips
	— ugljen	ČIKO BONAČIĆ	Portret žene, ulje
BABIĆ LJ.	Pobjeda, ulje	ČIKO BONAČIĆ	Pri kupanju, ulje
BABIĆ LJ.	Adagio, litografija	ČIKO BONAČIĆ	Marina, ulje
BAUER K.	Nietsche, litografija	DEŠKOVIĆ B.	Pas u iščekivanju,
			gips
		DEŠKOVIĆ B.	Pas ptičar, gips

DEŠKOVIĆ B.	Pas, gips	MEŠTROVIĆ I.	Portret Božene Begović, gips
DEŠKOVIĆ B.	Djevojčica, gips	MEŠTROVIĆ I.	Bijedna Mara (basrelief), gips
DEŠKOVIĆ B.	Seljak i konj, bronza	POTOČNIK	Pejsaž, ulje
DEŠKOVIĆ B.	Mefisto, bronza	POTOČNIK	Pejsaž, ulje
DOBROVIĆ P.	Ples, akvarel	PALAVICINI	Akt, gips
DOBROVIĆ P.	Portret brata, crtež ugljen	PARAČ V.	Glava dječaka, ulje
DUJŠIN C.	Portret Eleonore Tartaglia, ulje	ROSANDIĆ T.	Portret I. Tartaglie, gips
DUJŠIN C.	Portret Ive Tartaglia, ulje	RENDIĆ J.	Na vodi, gips
DUJŠIN C.	Glava, oval, ulje	RADMILOVIĆ	Pejsaž, ulje
FRANGEŠ	Glava, basirelief, bronza	RADOVANI A.	»Se fingere mi piace«, tuš
HEBENSTREITY	Pogled na Šoltu, akvarel	SALVADO J.	Pejsaž, akvarel
HEBENSTREITY	Sv. Nikola, akvarel	SILOVSKI O.	Pejsaž, radirung
HAUER D.	E. Tartaglia, silueta tuš	SAUER V.	Ulica u Splitu, radirung
HAUER D.	I. Tartaglia, silueta tuš	STRETTI-ZAMPONI	Pejsaž, radirung
JOSIĆ D.	Radnici na odmoru, crtež olovka	STRETTI-ZAMPONI	Na rijeci, radirung
JOSIĆ D.	Portret, pastel	ŠIMON I. F.	Grad, radirung
JUHN	Akt, gips	SCHNEIDERKA	JPortret E. Tartaglia, ulje
JOB I.	U krčmi, ulje	SENOA B.	Bakačeva vrata, radirung
JOB I.	Pejsaž	ŠEREMET	Pejsaž, akvarel
JURKIĆ	Krava poji, pastel	SUPUK J.	Pejsaž, ulje
KIRIN V.	Kod dokova (London), litografija	TOLIĆ M.	Sv. Nikola Split, akvarel
KIRIN V.	Ispod Dioklecijanovih luka, litografija	TOMERLIN	Pejsaž, ulje
KIRIN V.	Sv. Nikola (Split), litografija	TARTAGLIA M.	Akt, ulje
KOPAČ F.	Pejsaž, pastel	TARTAGLIA M.	Mrtva priroda, ulje
KRIZMAN T.	Pejsaž, radirung	TOLIĆ M.	Split, ulje
KRALJEVIĆ M.	Dama i udvarači, drvorez	TOLIĆ M.	Pejsaž, ulje
KRTIĆ	Akt, bronza	TOLIĆ M.	Trogir, akvarel
LAUDA R.	Grad, radirung	UVODIĆ A.	Trogir groblje, radirung
MENEGHELLO	Akt, crayon	UVODIĆ A.	U Hrvatskoj luci, ulje
DINČIĆ		UVODIĆ A.	Splitska luka, radirung
MENEGHELLO	Portret I. Tartaglie, crtež, pero	UVODIĆ A.	Na Matejuški, crtež
DINČIĆ		UVODIĆ A.	Ribari, ulje
MENEGHELLO	Na vodi, ulje	UVODIĆ A.	Predgrađe, akvarel
DINČIĆ	Portret fra G. Martića, crtež, pero	UZELAC	Pejsaž Trogira
MENEGHELLO		VIDOVIĆ E.	Zamišljena, pastel
DINČIĆ	Pejsaž, crtež, pero, akvarel	VIDOVIĆ E.	Sfinga, ulje
MIRKOVIĆ I.	Pejsaž, ulje	VIDOVIĆ E.	Barke, ulje
MIRKOVIĆ I.	Autoportret, ulje	VIDOVIĆ E.	Split, ulje
MIRKOVIĆ I.	Angelus, ulje	VIDOVIĆ E.	Brodovi pod snijegom
MARINKOVIĆ	Predgrađe Pariza, ulje	VIDOVIĆ E.	Pejsaž, tempera
MARINKOVIĆ	Maska Beethovena, ulje	VIDOVIĆ E.	Suton, ulje
MORPURGO	Akt, crayon	VIDOVIĆ E.	Studija, ulje
MEDOVIĆ C.	Na terasi, ulje	VIDOVIĆ E.	Split, akvarel
MEDOVIĆ C.	Vrijes (pejsaž), ulje	VIDOVIĆ E.	Predgrađe, akvarel
MAJKOVSKY	Pejsaž, ulje	VANKA	Mrtva priroda, ulje
MERJOLE P.	Pejsaž, akvarel	VUČETIĆ P.	Pejsaž, pastel
MEŠTROVIĆ I.	L. Tolstoj (original), gips	VOOD M.	Kralj Aleksandar, ulje
MEŠTROVIĆ I.	Portret, gips	WOLF G.	Akt (skulptura), drvo
MEŠTROVIĆ I.	Portret iz rane mladosti, gips	ZUPPA A.	Kaštelanski zaljev

DJELA NEPOZNATIH AUTORA:

1. Kristovo uskrsnuće (drvo), ulje
2. Madona, ulje
3. Svetička slika (drvo), ulje
4. Sveti Antun, ulje
5. Bogorodica sa svetcima, ulje
6. Madona (drvo), ulje
7. Madona, ulje
8. Madona, ulje
9. Svetička slika, ulje
10. Evandelist, ulje
11. Sveti Jerolim, ulje
12. Madona, ulje
13. Svetička slika, akvarel
14. Svetička slika, ulje
15. Sveta obitelj, drvo
16. Portret, ulje
17. Sveta obitelj, ulje
18. Madona, ulje
19. Sv. Franjo, oval, ulje
20. Pejsaž (iz god. 1870), akvarel
21. Sv. Magdalena, (oval, bogati okvir), ulje
22. Madona (staklo), ulje
23. Madona (staklo), ulje
24. Madona (staklo), ulje
25. Partija tenisa, ulje
26. Bogorodica sa Isusom i sv. Ivanom, ulje
27. Svetička slika, ulje
28. Pribijanje Isusa na križ, ulje
29. Madona, ulje
30. Madona (drvo), ulje
31. Madona (drvo), ulje
32. Glava Krista, ulje
33. Madona, ulje
34. Blagovijest (oval), ulje
35. Portret (staklo), ulje
36. Ikona iz XIII st. (drvo), ulje
37. Ikona iz XIII st., ulje
38. Sv. Antun iz XIII st., ulje
39. Krist na križu (drvo), ulje
40. Sv. Nikola (drvo), ulje
41. Ikona (drvo), ulje
42. Ikona (drvo), ulje
43. Sv. obitelj, ulje
44. Madona (drvo), ulje
45. Madona, ulje
46. Madona, ulje
47. Poklon tri kralja, ulje
48. Prodaja brata (staklo), ulje
49. Krist, ulje
50. Madona, ulje
51. Madona (staklo), ulje
52. Madona (drvo), ulje
53. Sv. obitelj, ulje
54. Madona (drvo), ulje
55. Spuštanje s križa, ulje
56. Madona (drvo)
57. Madona, ulje
58. Madona (drvo), ulje
59. Krist, ulje
60. Sv. obitelj sa svećima (oval drvo), ulje
61. Blagovijest, ulje
62. Madona (drvo), ulje
63. U Betlehemu, ulje
64. Madona (drvo), ulje
65. Madona, ulje
66. Krštenje Isusovo (drvo oval), ulje
67. Prikazanje Isusa, ulje
68. Madona (drvo), ulje
69. Krštenje Isusovo, ulje
70. Ikona (drvo), ulje
71. Madona (drvo), ulje
72. Ikona (drvo), ulje
73. Sv. obitelj, ulje
74. Ikona (drvo), ulje
75. Madona (kovina),
76. Madona (drvo), ulje
77. Svetička slika (staklo ogledalo), ulje
78. Svetička slika (staklo), ulje
79. Madona (drvo), ulje
80. Madona (drvo), ulje
81. Madona (drvo oval), ulje
82. Portret slike E. Vidovića, gips
83. Gusle gude da narod probude, plaketa gips

Nije priložen ni popis djela nabavljen nakon 1933.

U stanu su se nalazile dvije velike crne u drvu izrezbarene škrinje, a pred ulazom u biblioteku stajalo je venecijansko zrcalo nad dvonožnim stolićem.

Biblioteka je imala sve istaknutije knjige o Splitu i Dioklecijanovoj palači, od divot-izdanja Roberta Adama (1764) pa nadalje.

I. Tartaglia pratio je djelatnost splitskih umjetnika. Emanuel Vidović i Andeo Uvodić zasjedali su s njime i još nekolicinom uglednih Splićana za tzv. »Stolom mudraca« u kavani Central i raspravljali o aktualnim pitanjima grada. Pisao je predgovore Vidovićevim katalozima i prikaze izložba. Suradivao je s Meštrovićem oko postavljanja njegovih javnih spomenika. Pisao je o komunalnim problemima Splita, koji se tada razvijao u prometni lučki grad sa živom tranzitnom trgovinom.

U jednoj prostoriji splitske galerije izlagao je Tartaglia djela svoje zbirke.